

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cvrис Ivdiciisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.I.], 1645

§. 14. Promptiorem esse Deum ad misericordiam nobis exhibendam, quam
nos ad eam acceptandam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](#)

scelerum obtinendam. Itaque quantocuyus Confessarium acciri postulat, quem modico prius eliminârat. Curritur. adest sacerdos. confitetur Andreas, ingenti animi dolore: condit testamentum sanctissimè, malâmq; vitam, optima morte, consignat. Verè igi-

S. Augu- tur ille dixit: *Non est desperandum de malis.*
stin. lib. *sed pro ipsis, ut boni fiant, studiosius supplican-*
de vera *innocent. dum, quia numerus Sanctorum semper de nu-*
cap. 184. *mero auctus est impiorum.*

§. XIV.

Promtiorem esse Deum ad misericordiam nobis exhibendam, quam nos adeam accep- tandum.

Acta personis rebusq; respondere necesse est,

S. Atha- inquit S. Athanasius, *ut quis author fuerit,*
nas. orat. *ex opere ipsius contestatum reddatur, & ex au-*
contra *thore vicißim, quale sit opus agnoscatur. Quod*
idola. *cum ita sit, meritò, audita eiusmodi hi-*

Psal. 76. *storia, exclamari potest: Hac mutatio dex-*
tera excelsi; neque enim alia manus talia fa-

Psal. 110. 2. *cere potest: itémque Magna opera Domini magnum testantur operatorem. Tantò e-*
nim maiore est Deus, quantò misericordiam

Num. 14. 18. *ostendit ampliorem. Vnde cantatur: Do-*
minus patiens, & multæ misericordiæ, anfe-

Psal. 144. 9. *rens iniquitatem & scelera: Et miserationes*
eius,

eius, super omnia opera eius; dummodo nos ijs velimus vti, aut eas acceptare. Nam planè ita est, pròmtiùs dat Deus beneficia, quā homines illà acceptent. Eo fine Balthasar Aluarez vidit Christum Dominum nostrum, preclaris donis valde onustum, & onere illo quodammodo afflictum, ac desiderantem exonerari, & propensum se ostendentem ad gratificandum exoneranti. Et quamvis magno desiderio id cuperet, non tamen onus deponebat; eò quod vasa deessent, in quibus eius dona reponerentur.

Pronior ergo est Deus, ad offerenda beneficia, quām nos ad ea auferenda. Vnde recte

Propheta: Deus meus, misericordia mea. Pec-

camus grauiter, inhæremus peccato pertinaci-

ter, gaudemus de peccato, post peccatum am-

bulamus. Extenso collo peccatum nostrum præ-

dicamus, nec abscondimus, & tu placatus es?

ait ille. Nos te prouocamus ad iram, tu au-

tem conducis nos ad misericordiam: nos irrita-

mus te ad furorem, tu autem differs vindictam.

Iusto exterminio punire poteras peccantes, sub-

uertere negligentes: sed patientia tua expectat,

ut corrigamus pānitentes. Deus ergo meus, mi-

sericordia mea! Nunquid non hac est iniustia?

sed nunquid est iniustitia, apud Deum? Absit.

Quod enim sustinet Deus, index iniusti patien-

Ludouic.
de Ponte
in vita
Aluarez.
c. 7. §. 2.

Psal. 58.

S. Augu-
stin. in
tract. de
Visitatio-
ne infir-
mi. serm.

ter, totum Deus est. Neq; enim aliter Deus
esset, nisi flectereris, nisi patereris, nisi misere-
reris. Quodcumq; igitur facis, tuum est: quod
tuum est, bonum est Quod igitur facis, bonum
est, Deus meus misericordia mea.

§. XV.

*Admiranda Turca ad fidem nostram vocatio,
& conuersio.*

Sicut, octauo exempli loco, prorsus bo-
num & admirabile erat, quod Româ Dilin-
gam perscriptum fuit, Neapoli An. 1640.
(an. 1641?) accidisse. Ibi Turca mancipi-
um, curiositate populi allectus, cum reli-
qua turba, domum quandam sacram, in
qua, Natalibus Christi Domini festis, ra-
rissimi artificij elegantiæq; Præsepe viseba-
tur, ingressus oculos à longè stans, ignota
pietate, impleuit. Nulli vñquiam sua curio-
sitas felicior fuit. Nam ecce procul consi-
stentem Turcam, atque nihil minus cogi-
tantem fabrefactus è materia Christus in-
fans, è præsepio respicere; tum etiam, pro-
tensa manu, & indice digito annuere, atq;
ad se vocare cœpit: quin & vocem claram
addidit, cunctis, qui aderant, in stuporem
raptis. Neque verò annuere cessavit antè,
quam ille attonitus ac tremens accederet.

Vbi

Scipio
hoc An-
tonius
Ceschi,
18. Janu-
ar. An.
1643.